

Středa 30. 6.

Cvrčci

Přijeli jsme, bylo hezky. Vyalili jsme se a šli hrát hry. Je to prima.

Šneci – Fanda

Dneska jsme přijeli a nesli jsme kufry do tábora. Až jsme si vyalili, šli jsme se podívat kolem tábora, aby ti, co tady jsou noví, věděli, co kde je. Hráli jsme všelijaké hry a večer jsme si šli vyčistit zuby a potom jsme šli do hajan.

Sojky – Jiřina Procházková

Tak jsme po roce tady. Potkáváme staré známe i nové tváře, vedoucí a hodinstry. Odnášíme kufry, spacáky a krosny a začínáme vyalovat. Nejdřív ale musíme u námořníků zjistit, jestli se můžeme nalodit, musíme splnit malý úkol (donést šišku, kytku atd.) Po nalodění začínáme vyalovat. Když Týnka dopije kávu, jdeme hrát hry. Zastavujeme se v tee-pee a zahrajeme si jednu seznamovací hru, pak pokračujeme k potoku, kde si zahrajeme další seznamovačku – rozdělíme se na náhodné dvojice a kreslíme se navzájem a přikresluje záluby atd. Pak nám Týnka s Míšou ukážou vaničky, kuchyň, Jelínkostroj, záchody a tak, pro ty, co sou tu poprvé. Pak si jdeme vyčistit zuby do potoka, převlíkneme se do pyžama a s večerkou zalehneme.

Lišky – Katka Kolářová

Jakmile jsme přijeli do tábora, šly jsme si vyalit. Potom jsme šly na louku hrát hry. Nejdřív jsme se seznámily. Náš oddíl se jmenuje Lišky. Jmenujeme se: Šárka, Káťa, Dáda, Barča (Skříťa), Lucka, Bára, Monika, instruktorky: Péťa, Eva a vedoucí: Terka. Potom jsme kreslily Erb a hrály na hledanou, spojovaly a rozpojovaly ruce.

K večeri jsme měly rohlíky atd. Večer jsme si čistily zuby u potoka.

Večerka 22.00

Raniček 07.00

Medvědi – Mikuláš Zelinka, Zdeněk Grygárek

Ve středu jsme přijeli do tábora asi v 18.00 hodin. Po příjezdu jsme se ubytovali ve stanech, a potom odešli na louku hrát různé seznamovací hry. Večeri jsme tento den ještě neměli. Tu jsme si přivezli už z domova.

Večerka byla jako vždy ve 22.00 hodin. Byli jsme už unavení po hrách. Hráli jsme frisby a pistolníky. Ty s námi hráli i naši vedoucí Mikuláš, Marek a Kulich. Bylo

to velice zábavné, protože nás bylo hodně. Frisby bylo vyrovnané, skončilo 6:5. Celý den bylo hezky, takže se nám hezky spalo. Dobrou noc.

Čtvrtek 1. 7.

Cvrčci – Malování krojů

Dnes jsme malovali kroje. Moc nás to bavilo.

Šneci – Bětka

Ve čtvrtek jsme si dělali (a barvili) kroje. Byli jsme v lese a tam jsme hráli: rozdupku a na skrývání ešusů (neboli na čísla). Večer jsme koukali na divadlo.

Sojky – Monika Matějková

Ráno naše posádka Sojek vesele nastoupila na ranní rozcvičku a čištění zubů. Po lahodné snídani a nástupu nám Míša s Týnkou oznámily, že máme přijít do Úschovny se svými, z domova udělanými, kroji, abychom z krásných hábitů udělali ještě krásnější. Už jsme tvořili svoje nápady a fantazii, když nastala ta trapná chvíle ticha. Nakonec Míša zavedla konverzaci na výsledky vysvědčení. Káťa prozradila, že studuje prvním rokem na gymnáziu a dokončila ho s krásnými dvěma dvojkami, Ája Koníčková v šesté třídě čtyři dvojky, Andrea měla jen jednu dvojku. **NO ŘEKNĚTE, NEJSOU SOJKY CHYTRÝ HOLKY???** Náš rozhovor vyslechl každého. Jakmile převleky byly dokončeny, šly jsem si jako první hru zahrát Kymovu hru. Se 14 věcmi vyhrála Áňa a jenom o jednu věc, první místo uteklo Majdě a Jiřce. Hrály jsme Bramborové pole, kde vyhrála Monča. Ve hře Kámen, nůžky papír vyhrálo družstvo Jíři s Katkou, Majdou a Ájou. Hra Uzly z rukou nás hodně bavila a všechny se u ní zasmály, obzvlášť, když vznikly dva uzle místo jednoho. Vysmáté ze všech her, jsme odkráčely na příma guláš. O poledním klidu byl každý rád, když si mohl na chvíli schrupnout a odpočinout si po namáhavých hrách. Ke čtvrté hodině jsme vyrazily na procházku. Prošly jsme Kopaniny a chtěly jsme si natrhat nějaké třešně, ale nebyly správně dozrálé a tak jsme se vrátily přes Pentagon. Byly jsme celý promočený z lesa, a tak jsme byly rády, když jsem došly.

Lišky – Daniela Součková

Tento den jsme začali první snídání v táboře. Po snídání jsme si začaly zdobit kroje různými řeckými vzory. Po zdobení krojů jsme šly do lesa, kde jsme hrály ška-

Potřetí se zahleděl na své jablko. Bylo krásně červené, veliké, šťavnaté a jakousi magickou silou lákalo každého se do něj zakousnout. Kuba chvíli přemýšlel. Teď, když byl o něco moudřejší, najednou zjistil, že to není tak špatné hnedka neničit, ale občas se nad něčím zamyslet. Sledoval jablko, které bylo na dvou místech již nakousnuté a lákalo jej zakousnout se potřetí.

„No ta, neváhej,“ Kuba slyšel, jak mu v duchu jablko našeptává. „Zakousni se do mě a skoncuji s těmi proradnými liškami, které budou odsouzeny k smrti hladem. Jsem šťavnaté jablko, které ti pomůže. Proč by ses pak právě ty nemohl stát pá-nem lesa?“

A jak to bylo dál? Kuba se vrátil zpět domů, ovšem bez jablka. To hodil hadovi zpátky do studánky. Koneckonců, patřilo mu a Kuba už nechtěl nikomu nic brát. Teď byl silný, občas i myslel a mohl konečně pořádně pracovat.

A lišky? Medvědi jsou přeci jen o mnoho větší, než lišky, takže když zesílili, museli lišky odejít medvědům z očí, protože ti na ně byli pořádně našťvaní. A protože se lišky bály odejít pryč z lesa, lezou od té doby po stromech, kam za nimi medvědi nemůžou a sbírají tam oříšky, které pak po medvědech hází.

Kuba chvíli rozespale koukal. „Asi jsme si neměl dávat tolik toho hrachu,“ přemýšlel potichu, „teď z toho mám halucinace. Ještě mě nakonec odsoudí můj vlastní sen. A vůbec, co dělají ty pitom lišky v mém snu. Nechci vás tu. Běžte pryč. Běžte pryč! BĚŽTE PRYČ!!!“

Poslední slova už Kuba téměř křičel, což lišky trochu znejistělo, ale byla jich ohromná přesila a navíc kdo to kdy viděl, aby slabounkej medvěd přebral silnou a zdravou lišku.

„Vyzývám tě znovu,“ opakovala Lucka, „opuť náš les. Byl jsi vyhoštěn.“ To už si Kuba všimnul, že nespí. Ospale si promnul oči, mrzutě se podíval po všech liškách a do očí se mu pomalu začaly vkrádat slzy. Vždyť t ony ho vyhánějí z jeho domova. Není to jejich les. A on nic špatného neprovedl. Jídlo nikomu nekrade, jen si bere, co si odpracoval a co mu nebylo uznáno. A navíc, i kdyby neodpracoval, tak lišky by si za svou namyšlenost zasloužily, aby jim někdo kradl jejich zásoby, které si stejně vlastníma rukama neodpracovali, ale které pro ně udělal někdo jiný.

Nedalo se však nic dělat. Sám a slabý se nemohl postavit celému lesu, takže se jen pomalu zvednul, nechal svůj brloh brlohem a pomalu se vydal pryč, směrem ke kraji lesa. Tudy ještě nikdy nešel. Za chvíli se okolní krajina změnila k nepoznání. Malebné smrčky nahradily staleté duby a jasně modrou, sluncem prohrátou oblohu zastínily jejich husté nepropustné větve, které na zem pouštěly jen nepatrně světla, takže i v poledne si Kuba připadal jak v noci.

Jak šel pořád dál a dál, došel až na malou mýtinu, uprostřed které uviděl kamennou studánku. Jelikož od rána nic nepil, hned se nad ni sklonil, že se napije. Jaké však bylo jeho překvapení, když ve vodní hladině neviděl svůj odraz, nýbrž odraz hadí hlavy. Okamžitě s sebou cuknul, ale hadí odraz na něj ze studánky promluvil klidným hlasem: „Neměj strach, jsem tu, abych ti pomohl. Bylo na tobě učinit velice bezpráví a já ti pomohu jej napravit. sáhni do pravé kapsy, najdeš tam červené jablko. Zakousneš-li se do něj poprvé, staneš se nejsilnějším tvorem planety nejen ty, ale i všichni medvědi, kteří dnes žijí a kteří se odedneška narodí. A kousneš-li si potřetí, potrestáš ty, kteří ti uškodili. Stanou se z nich slabí a hloupí tvorové, kteří se budou muset jen přiživovat, jelikož sami nedovedou nic vytvořit a nikdo už je nebude poslouchat, jelikož nebudou mít svou sílu.“

Kuba chtěl hadovi alespoň poděkovat, ale jeho odraz v hladině studánky se rozplynul stejně rychle, jako se objevil, a Kuba místo něj uviděl svůj obličej. Na chvíli se zamyslel. Pak sáhnul do pravé kapsy svých starých a špinavých kalhot a nahmatal jablko.

Zakousnul se poprvé. V tu chvíli ucítil ve svých pažích nebyvalou sílu. Uviděl veliký balvan a zkusil jej zvednout. Zvedl jej až nad hlavu a mrštil jím do dálí. To na jeho tváři vyloodilo nemalý úsměv.

Znovu se s úsměvem podíval na jablko a zakousnul se podruhé. V tom pocítil nebyvalé teplo v celém těle. Cítil, jak se mu v hlavě rozjasňuje a napadají ho tisíce myšlenek, o kterých dřív ani ve snu nezavádil.

tulata hejbejte se, různé hry s šátky, uzlovačkami, skládaly jsme rýmy, kreslily erby a vymýšlely pohádku:

Byla jednou jedna ježibaba, která byla moc hezká a hodná ke každému trpaslíkovi. Pomáhala se zlými věcmi. Ale jednou udělala něco zlého. Zašla k věštci...

Po odpoledním klidu jsme šli hrát, nejdřív sami, potom s půlkou Medvědů, stříhanou. Po skončení jsme si šli zabalit na páteční odchod na puťák.

Večer bylo zahájení celotáborové hry Řecko. Tam jsme se dozvěděli, jak bude probíhat naše cesta domů společně s Odysseem. Po zahájení se zpívalo a hrálo v Úschovně.

Medvědi – Jirka Dobeš a Tonda Chlup

Ráno jsme se probudili, svítilo slunce, byl klid. Nasnídali jsme se a po chvíli jsme šli do lesa. V lese jsme hráli hry jako „Nazdar dědo“, chození poslepu, luštili jsme morseovku, hráli na Mouchy a házeli si Frisby.

Přišli jsme těsně na oběd ke kterému byl guláš s knedlíky. O poledním klidu jsme byli zalezlí ve stanech, jelikož přšelo. Přšelo až do večera. Vlajku vztyčovaly Nataša van Wyk a Johana Fořtová.

Pátek 2. 7.

Cvrčci

Děláme uzly. Taky jsme se naučili Morseovu abecedu.

Sojky – Ája Hrečková a Áňa Herzánová

Ráno, jako každý den, nás probudila Kolouchova trumpetka. Potom přišla na řadu rozcvička se zoubky. Také jsme nezapomněly na energizující snídani „rohlík s marmeládou“ a zase zatroubila Kolouchova trumpetka a byl nástup, kde naše šikovná a pořádné holky Magda a Monča dostaly poctu čistoty.

„Holky za chvíli v Malíkárně. Zahrajeme si Activity.“ To už nám hlásí naše šikovná instruktorka Míša. Rozdělily jsme se do tří skupin po třech. Hra byla vtipná a někdy trochu obtížná. Na konec zvítězila dvě družstva (Monča, Míša, Káta, Ája, Jíra, Lucka), protože nás vyrušil výborný guláš. Po obědě nás opustili naši drazí Medvědi a Lištičky při odchodu na puťák. Potom byl polední klid a po něm jsme šly hrát do Úschovny bezva hry, které nám připravil Mikuláš, Evička, Míša a Týnka. Některé hry byly přkvapivé a měly v sobě skovaného trochu vzrůša.

Hrály jsme „Co mám pod noční košilkou?“, „Polib mi co se ti na mě nelíbí.“ a hádali jsem „co máme přilepené na čele“.

Taky jsme měly hlídky, dříví, pořádek. Áňa s Týnkou měli popelnice a vozily jsme se na dvoukoláku. Monča spadla s Jelínkostrojem do potoka a Andy myla s Luc-kou petrolejky. Pak přišla na řadu Irenčina pomazánka (věča). Docela ušla a jako vždy večerka v 22.00 hodin.

Sobota 3. 7

Cvrčci

Dnes jsme byli na lodičkách.

Sojky – kormidelník Káča

V 6.45 nás Týna vzbudila a my, ač nerady jsme šly udělat obložené chleby k snídani. Po snídani jsme na hrázi hrály šifrovanou hru. Bylo rozházených 49 písmen a když jsme je posbírali všechny, vyšel nám tento text: VAŠIM ÚKOLEM JE NA-SHROMÁŽDIT CO NEJVÍCE VĚCÍ NA PÍSMENO – P. Vyhrála Katka s Andreou s 31 věcmi.

Když všichni vrátily pokličky a polínka na své místo, vyrazily jsme na nákupy do Lukavce. Po doplnění zásob sladkostí jsme se vydaly k Hříbečku. Týnka s Míšou rozhodly, že ho letos nakreslíme. Buď v Řeckém stylu, nebo ve spojitosti s mimozemšťany. Nejlepší to asi zvládla Ája.

Když jsme snědli skvělou rajskou, překonaly hory nádobí a užily si poledňák, Káča, Markéta a Míša nás a Dračice odvedly do lesa na hru. Bohužel v půli cesty nás zastihl déšť. Hru jsme nakonec nehrály a do tábora se suchý nedostal snad vůbec nikdo. Nejhorší na tom byla asi Monča a Katka, protože už neměly ani jedny suchý tenisky. Jakmile se všechny převlékly, dala nám Týna seznam věcí na puták. S malými potížemi měly všichni do večerky sbaleno.

Neděle 4. 7.

Dnes je výměnný den. To znamená, že se první skupiny vrací z putáku a střídají je druhé skupiny. Co se nám dnes přihodilo, to najdete na konci pod nadpisem „Putáky“.

Medvědi – pohádka (bonus pro ty kteří dočetli až sem)

Mikuláš Burgr

Kdysi dávno, když ještě člověk nevládnul tomuto světu, žila v lese jen zvířátka. A co bylo ještě podivnější, že úplně nejvíc ze všech bylo medvědů. Byli to takoví hloupí a slabí tvorové, ze kterých si všechna ostatní zvířátka dělala legraci a nechávala si od nich dělat ty nejpodřadnější práce.

„Pojď sem, ty obludo,“ zavolala takhle liška na medvěda a ten přiklusal a hned jí našťípál dříví a ještě jí zatopil v krbu. Když byla špinavá práce hotova, liška medvěda klidně vykopla z domu s tím, že práci odfláknul a že si tudíž nezaslouží žádnou odměnu.

„Dobře jsi udělala,“ souhlasila s ní liška, která bydlela hned naproti. „Ještě abychom měli tu pakáž žít. Stačí, že tady zabírají místo. Jen ať chcípnou hlady, alespoň se tu bude lépe dýchat.“

A tak to šlo den co den. Zatímco lišky, sojky, cvrčci, dračice, lvíčata i šneci si žili poklidně a v luxusu, medvědi museli dojídat zbytky, aby se vůbec udrželi naživu.

V jednom vykotlaném stromě měl svůj brloh i medvěd Kuba. Nebyl to žádný přepychový palác. Za deště tam teklo, v noci tam bylo zima a v zimě někdy i půl metru sněhu. Ale Kuba měl hustý kožich, který jen málokdy čistil, takže ho dokonale zahříval a jeho prostý příbytek mu nevalil. Ba naopak. „Koneckonců, nežijí si zas tak nejhůř,“ říkával si. „Mám kde spát, občas se i najím a hlavně, že mě tu neotravují žádní lišky.“ Vždycky v noci, když už všechna zvířátka spala, se vydal Kuba na lov do okolí. Nikomu neublížoval, nikoho nestrašil, jen občas vybral nějaké lišce něco ze spíže, občas šlápnul na nějakého šneka, nebo slupnul malého cvrčka. Už se to však seběhlo tak, že Dáda s Petrou, jedny z nejbohatších lišek v lese, svolaly sněm, na kterém se mělo rozhodnout, co s Kubou.

„Krade nám naše pracně vypěstované oříšky,“ začala Dáda. „A mě chodí na jahody, zrovna, když mám ty nejčervenější,“ přidala se hned Petra. A další a další lišky se hned překřížovaly jedna přes druhou a za chvíli už se hádaly, co všechno jim Kuba provádí, až došlo na to, co s Kubou provedou.

Dáda navrhovala okamžitě ho utopit, přidala se i Bára, liščí čarodějnice, která ho chtěla spálit na hranici, ale to se nelíbilo Lucce, že prý by to moc smrdělo a že prý nejlepší bude ho prostě vyhnat pod pohrůžkou smrti.

Tak se lišky dlouho radily, až nakonec daly na Lucky návrh a když pak ráno vyšlo slunce, stály před Kubovým brlohem snad všechny lišky z lesa.

„Medvěde Kubo,“ četla Lucka rozsudek. „Byl jsi odsouzen k vyhnání z lesa, jelikož jsi tak strašně ošklivý a smrdíš a vůbec sem mezi nás do našeho poklidného lesíka nepatříš. Jakožto medvěd nemáš právo se hájit, takže si okamžitě sbal všechny svoje věci, které ti stejně nepatří, jelikož jsi je ukradnul a opust les.“

Šneci – Báseň – Dan Souček

*Jako myšky malí jsme
a tak stejně i sníme:
Mnoho jídla, pití žádné,
stolování ne moc valné.*

*Rádi bychom se představili všem,
tím míníme převážně těm,
s nimiž jsme doposud neměli tu čest
navázati kontakt na vlastní pěst:*

*Terka – dívka rozmilá,
kdekomu už úsměv rozbila.
Jakub, myslitel naší družiny,
učinil kdekomu z mozku ruiny.*

*David Arnold, Schwarzenegr není,
přesto nejsilnějším se stal z našich dětí.
Avšak nesmím křivdit Stefanovi,
budoucímu Pavlu Nedvědovi.*

*Zlomí-li si při hře nohu,
nemusí se modlit k bohu,
neb Jan Kaloun jej obváže,
dietní stravu mu nakáže.*

*Zvídavá je ta naše Bětka,
po všem pídí, jak státní rozvědka.
Ale to nejen ona, nýbrž my všichni.
A naše moto? Do všeho píchni!*

*Nakonec Šváb, co na loď nevstoupil,
vždy nás podporoval,
nikdy neustoupil.*

Pondělí 5. 7.

Šneci – Jana Chlupová

V pondělí ráno jsme se koupali ve vaničkách. Pak jsme šli kreslit. Potom jsme šli jezdit na lodičky. Pak jsme šli dělat uzly. Naučili jsme se uzly: Ambulanční, Dračí a Lodní. Potom jsme šli do lesa. V lese jsme hráli rozdupku. Pak jsme si vyprávěli o hodnotech. Potom jsme šli na večeri. po večeri jsme hráli řetězovku. Po řetězovce jsme hráli anarchie. Po anarchie jsme šli spát.

Lišky – Bára Antošová

Ráno, v osm hodin nás vzbudila trumpetka. Všechny jsme vylezly ze stanů a Péťa nás vytáhla za stany na rozcvičku. Pěkně jsme se protáhly a vyrazily na čištění zubů. Při snídani vylil Jonáš Vojtovi čaj na chleba, a proto dostali Monika s Jonášem záchvat smíchu. Dokonce jsme se bály, že na nás vyprsknou svou snídani. Vojtovi už tolik do smíchu nebylo.

Po snídani nás Tereška poslala na dříví. Sekery se první chopila Monika a hned po ní Lucka. Různě jsme se prostřídaly. Chvilí nám pomáhali i kluci.

K obědu jsme měli rajskou omáčku. O poledním klidu jsme se natáhli před stany na Bářinu deku a odpočívaly.

Tereška dala asi tak v půl čtvrté Kátě, Šárce, Báře A. a Lucce nějaké sekery a vyrazily jsme k sauně. Kluci už tam byli a stavěli hráz. My jsme vybíraly z vody větve. Dáda s Bárrou A. se brouzdali potokem, když tu náhle začalo pršet. Proto jsme se vrátili do tábora. Když přestalo, šly jsme do lesa na dříví, abychom měli na večer do Tee-pee. Lucka s Bárrou se v zápalu hledání dříví ztratily a tak jsme se pro ně museli vrátit. Když už jsme tam byly, vzali jsme ještě nějaké dříví, takže jsme ho měly opravdu dostatek. V podvečer jsme šli hrát hru „Na Latrýny“. Péťa byla Latringirl a podepisovala nám lístečky z latríny, které byly dál od ní. V tom, abychom se dostali k ní, nám bránili průjem – Ondra, Eva, Miki, Kulich, Kuba a Mařena. Naopak zácpa – Marek nám napomáhal tím, že nám přidával kusy toaletního papíru, který byl nutný, když vás chytil průjem. Když jste již žádný neměli, vypadávali jste. Byla to dost aktivní hra. Potom zmoženi se přesouváme do Tee-pee, kde hraje hry a zpíváme. Okolo jedenácté hodiny jdeme na kutě.

Medvědi – Mikuláš Zelinka

V pondělí jsme vstávali v osm hodin. Potom byla snídane, měli jsme chleba s džemem nebo medem. Za chvíli jsme vyrazili na lodičky, na kterých bylo dost kluků poprvé. Dva z nás – já a Jakub jsme se připravovali na lodnické zkoušky, které se uskuteční ve středu 7. 7. Asi po hodině a půl jsme odešli k sauně na louku hrát

foťbal. Náš vedoucí Mikuláš mezitím připravoval trať na kormidelnické zkoušky. Když zazvonil zvonek z kuchyně, vyšichni jsme běželi na oběd. Najedli jsme se bramborové kaše se šunkou.

Po poledním klidu jsme šli stavět hráz do sauny. Nejdříve jsme na igelitové pytle postavili dvě klády a potom jsme šli i pro třetí. Mezitím si někdo došel pro plavky a vykoupal se. Potom jsme postupně chodili s Markem, aby jsme přelezli lano, které napnul mezi stromy. Dostal i jsme za to Ingoty (peníze, které potřebujeme v naší oddílové hře), stejně jako za stavbu hráze. Když se rozpršelo, šli jsme do tábora.

Za chvíli jsme vyrazili do zadní místnosti, kde jsme hráli městečko Palermo, pantomimu, poznávali věci poslepu a luštili morseovku. Potom jsme se přesunuli do Úschovny, zdobili jsme si tam kroje a naučili jsme se novou šifru – mřížku. Chvíli jsme jí ještě luštili a pak odešli na večeri. Měli jsme chleba.

Ve 22.00 hodin šli všichni spát, ale já s Markem (Mařenou) jsme měli hlídku. Obcházeli jsme tábor a také jsme si dali chleba. V 00.00 jsme vzbudili další hlídku a šli spát,

Úterý 6. 7.

Šneci – Jana Chlupová

V úterý nás honily kapky deště. Ještě, že jsme se měli kam schovat. Stáli jsme pěkně v řadě pod jednou střechou baráčku v Kopaninách. Trénovali jsme na lodičkách kormidlování a složité manévry. Večer jsme hráli řetězovou vybíjenou a pěkně jsme se zapotili.

Medvědi – Mikuláš Burg

Probudili jsme se do krásného dne. Ptáčci zpívali, mouchy štípaly a dešťové kapky bubnovali na plachty stanů. Budíček byl nakonec posunut až skoro na devátou, jelikož byl svátek a navíc vstávat takhle brzo, když je venku takové počasí by mohla akorát nějaká liška.

Rychle jsme naběhli na snídani a naházeli jsme do sebe tolik chleba se sýrem, kolik se do nás vešlo. Bohužel bylo všude mokro a navíc to vypadalo, že začne každou chvíli zase pršet, takže jsme se uklidili do Úschovny, kde jsme se snažili naučit nějaké šifry. Začali jsme píschanou morseovkou, převrácenou morseovkou, šifrou, kde bylo místo každého písmene jeho pořadové číslo v abecedě a skončili jsme zlomkovou šifrou, kterou nakonec zvládli i Vláďa se Zdeňkem.

V rámci tréninku na znalost mapy jsme si zahráli i hru, při které jsme museli podle postupného popisu nakreslit co nejpřesněji mapu ostrova a následně jsme od-

Putování Cvrčků a Lvíčat na Trnávku

Neděle 4. 7.

Cvrčci

Dnes jsme odešli na puťák na Trnávku. Vezli jsme se autem do Vyklantic a od tamtud jsme šli po svých. Cesta přes lesy a louky byla velmi strastiplná, kopřivy nás ohrožovali na každém kroku. Došli jsme na Trnávku, stany už tu našťestí stály a tak jsme mohli jít hrát hry, pouštět lodičky a stavět celé vesnice z mechu a klacíků v lese.

K večeri jsme měli výbornou nudlovou polévku a špízy.

Pondělí 5. 7.

Cvrčci

Dnes zrovna lilo

Úterý 6. 7.

Cvrčci

Dnes jsme šli z puťáku.

Pak jsme si šly zahrát orchideje, abychom získaly zprávu od Odyssea – měly jsme složit básničku se slovy: tábor, sluníčko, les, rybník, puťák, Sojky. Pak jsme si šly udělat večeři – zbyly rohlíky, chleba a buřty.

Mezitím přijel Kotrba s Kolomajznou (Saša), asi do 11 sme zpívaly u táboráku a pak sme zalehly. Ani sme nestačili usnout a už nás budily, ať si deme zahrát bojovku. Všichni vylezly před stany, zeptaly se nás, kdo chce hrát, ale nikdo se nepřihlásil. Tak nám řekli dobrou noc a šly sme zase spát.

Pondělí 5. 7. (upálení Jana Husa)

Sojky – Jiřina Procházková

V den odchodu sme vstaly asi v 10 a šly sme dělat palačinky s marmeládou, borůvkama a šlehačkou, každá měly dvě a pak sme ještě udělaly pro Kotrba a Sašu, který za náma přijeli pro stany a ještě nám vzali spacáky a karimatky. Po jídle sme sklídili ohniště, umyly kotlíky, zbouraly stany, zabalily a odešly. Cesta trvala hodku a půl do Lukavce, kde sme dostaly pití. Najednou začalo pršet, a tak Markéta zavolala Ivanovi a ten nám odvezl batohy. Když sme dorazily, šly sme do vaniček a po večeři na lodičky, abysme natrénovaly hodnost kormidelníka. Vylezly sme z lodiček, rychle sme si vyčistily zuby a šly spát.

povídali na otázky ohledně umístění jednotlivých míst na ostrově, která jsme si předtím zakreslili do mapy.

Znovu začalo pršet, takže jsme si ještě zahráli v Úschovně s Liškama pantomimu, při které jsme museli hádat názvy filmů. Ale to už zazvonil zvonek u kuchyně a my jsme se hladoví rozběhli na oběd. Slupli jsme polívku s uzeným masem a poté Athénské těstoviny A lá Irena.

Hned po poledním klidu jsme se rozdělili napolovic. Jedna polovina šla trénovat na rybník, kde přes noc vyrostla trať kormidelnické zkoušky. Jedna posádka byla pod vedením Mikuldy Zelinky a druhá pod vedením Kuby Antoše. Ta posádka, která zrovna nebyla na rybníce, se motala ve štípně, kde se snažila vyplodit nějaké to dříví na zítřejší kuchyňskou službu.

Bohužel nás asi po hodině na rybníce museli vystřídat další, takže jsme se šli podívat do sauny, jak dopadla naše hráz, kterou jsme včera stavěli. A dopadla opravdu dobře. Takhle zatopenou hráz už jsme několik let neměli. Sauna byla plná vody, která neprotékala hrází, ale tekla přepadem. Vylezli jsme spokojeni na louku u sauny a zahráli jsme si hru, abychom se trochu unavili. Rozdělili jsme se na dvě poloviny. V každé polovině dostal každý jiné číslo. Obě družstva si pak stoupla proti sobě asi 20 metrů od sebe a doprostřed mezi ně toto číslo. Oba se pak snažili přinést míč na svou polovinu ke zbytku svého družstva. V praxi to vypadalo tak, že když se oba chlapci probudili, rozběhli se proti sobě, pak do sebe narazili a pak se chvíli prali, dokud jeden z nich toho druhého nepřemohl a nezískal tak pro sebe míč, který pak jen snadno donesl za svým družstvem a získal pro ně bod.

Bohužel po chvíli začalo pršet, takže jsme museli úprkem do tábora. Naštěstí nám náš rychlý úprk alespoň trochu vynahradyly Tatranky, které nás čekaly jako svačina. Chvíli jsme poleželi ve stanech, až nás Lišky zatáhly do zadní místnosti hrát nějaké Terezky hry. Hráli jsme „Já si myslím“, kdy si vždy někdo myslí určitou osobu a ostatní se jej ptají. On může odpovídat jen ANO, nebo NE a ostatní musí zjistit, o jakou osobu jde.

Pak jsme se rozdělili na kluky a holky a zahráli jsme si hru na otázky. Každé družstvo dostalo za úkol vymyslet co nejtěžší otázky, ale takové, aby na ně znali všichni v tom družstvu, které je vymyslelo odpověď. Tyhle otázky si pak navzájem kladli a druhé družstvo na ně vždy muselo odpovídat.

Objevili se otázky jako „Jak zní 2. Keplerův zákon?“, nebo nejrůznější chemické vzorce, ale většina lidí se naučila odpovědi zpaměti, takže to nakonec šlo.

Přišla půl sedmá a my jsme se sešli v jídelně na bramborové placky.

Po večeři jsme se snažili jít do Tee-pee, ale nakonec se nám to podařilo až po stahování vlajky, když už ostatní šli spát. Hráli jsme hry, zpívali u kytary a kolem jedenácté jsme šli do stanů spát.

Středa 7. 7.

Cvrčci

Dnes jsme jezdili závody na lodích. Mi Cvrčci jsme měli čas 5.46 a kormidelník byl Ondra Šolc a šlo mu to skvěle. Taky ostatním to šlo výborně.

Šneci – Daniel Souček

Poté, co se Šneci probudili a posilnili vydatnou snídaní, šli hned hrát hru „Poznej všechna zvířata a rychle doběhni do cíle“. Pak se družina vydala do Elka, aby se děti naučili zacházet s buzolou. Ne však každý to zvládl na výbornou.

Následoval oběd „Vepřo-knedlo + delikatesní špenát (jenž většinou skončil v kýbly se zbytky jídla)“. Během poledňáku se poslední opozdilci připravovali na kormidelnické zkoušky. Načež nastala hodina H a uchazeči o kormidelnickou legimitaci se svými námořníky vyrazili na trať. Vše dopadlo dobře, protože (snad) všichni adepti svůj „úřední papír“ dostali.

Dostavil se večer, posléze večeře, nakonec večeřka.

Sojky – Andrea Koníčková

Ráno jsme s donucením vstávaly a když jsme se probudili a vypravily ze stanů, tak jsem čekaly na Anežku, která hledala kartáček. Když ho našla, šly jsme na rozcvičku. Fšichni jsme byli strašně unavený a vůbec se nám pochopitelně cvičit nechtělo. Po rozcvičce se šlo do stanu uklízet, protože při snídani se boduje a mi chtěli mít pěkně uklizeno.

Šli jsme na snídani. Ke snídani byly rohlíky s marmeládou a s máslem. Po snídani šlo psát asi půl oddílu text, který pak přepsali do lodního deníku (některé byly docela vtipné). Při nástupu dostaly vlajku čistoty Andrea H. a Anežka.

Po nástupu jsme šli hrát hry. První byla hra na paměť. Dva lidi (to jsme byla já s Andreou H.) jdou tak daleko, aby neviděli ani neslyšeli, co zbývající z oddílu dělají. Když nás zavolali, tak jsme musely hádat, kdo co na sobě změnil. Při druhé hře jsme hráli na body (korálky). Háдали jsme různá přísloví. Nejvíc bodů, sedm, měly Majda a Monča. Pak jsme si navlíkali korálky a Týna (naše vedoucí) našla strašně pěkný.

A blížil se oběd. K obědu jsme měli strašně dobrý knedlíky se špenátem. Po obědě jsme odpočívali. Ke konci odpoledního klidu jsme já a Anežka dělaly zkoušku na zdravotníka. Áňa zkoušku udělala a dostala odznak zdravotnice. Chvilinku potom se náš oddíl vypravil k lodičkám a zkoušely jsme na závody. Závody začaly chvilinku potom. Závodily jsme jako šestý. Při první jízdě byla kormidelník Jiřka a při druhé jízdě Katka. Jiřka měla čas 5.49 min a Katka 5.45 min. Katka, díky času 5.45 získala hodnost kormidelníka. Míša, naše instruktorka a ještě instruktoři z jiných

Putování Sojek s Dračicemi

Neděle 4. 7.

Sojky – Jiřina Procházková

Vstaly jsme v 8, vyčistily zuby, nasnídaly se a šly balit věci na puťák, Týnka s Míšou nám to ještě zkontrolovaly a něco před dvanáctou jsme vyrazily – směr Mezi-lesí. V Lukavci na nás netrpělivě čekaly Dračice a dál jsme pokračovaly společně.

Když jsme došly na kraj Zelené Lhoty, potkaly jsme Medvědy a Lišky, chvíli jsme pokecali a pak nás opustili, my jsme se najedly a pokračovaly v cestě.

Když jsme dorazily, rozdělily jsme se do tří skupin, ve kterých budeme vařit. Dostaly jsme polívky z pytlíku (slepičí a rajskou) a začaly vařit. Po jídle jsme vybalily a šly na borůvky a houby, přitom jsme si zahrály rozdupku a sardele.

Po návratu jsem začaly dělat oheň na večeři – buřty s chlebem. Chvíli jsme seděly u ohně a pak jsme šly spát.

Pondělí 5. 7. (svátek Konstantina a Metoděje)

Sojky – Jiřina Procházková

Druhý den našeho puťáčku jsme se všechny vykopaly tak okolo 11. Ke snídani jsme měly makový buchtu a kávu, nebo čaj, někteří šly na borůvky a jiní hrály hry. Když jsme se zase všichni sešly, dostaly jsme zprávu v morseovce: „NAŠE MILÉ HOLKY, DRAČICE A SOJKY, NECHCETE-LI PRÁZDNO V ŽALUDKU MÍT, MUSÍTE SE O JÍDLO BÍT, ALE BUDETE-LI MÍTI BEZ JÍDLA DOBROU NÁLADU, MŮŽETE SI ZŮSTAT KLIDNĚ O HLADU. ŠPAGETY, KEČUP SÝR PRO VÁS MÁME, NA SOUBOJ O OBĚD VÁS TEDY VYZÍVÁME.“

Souboj měl 3 části.

1.) Jak vznikají fámy

První dostane text, který si přečte a musí si z něj co nejvíce zapamatovat a naučit to tu další (byly jsme rozděleny do skupin, jak vaříme), šlo o to mít to co nejpodobnější tomu původnímu textu.

2.) Škatulata

3.) Najít boty

Zavázaly jsme si oči a sundaly boty – úkolem bylo najít 2 stejné boty, about si je a zašněrovat.

Za všechny hry jsme dostávaly bonbóny, za který jsme si nakonec kupovaly potřebné suroviny. Obědvaly jsme asi ve 4.

Putování Šneků s Hrozny na Trnávku

Pátek 2. 7.

Šneci – Jeník Šlégr

Ráno jsme si balili na puťák. Po cestě jsme hráli na medvěda, bombu a potopu. Kus nás odvezl autobus z Lukavce do Hořepníka. Stavěli jsme stany a schovávali se před deštěm.

Sobota 3. 7.

Šneci

V sobotu sprchovali Vojta s Jonášem Stefiho pod pumpou.

Neděle 4. 7.

Šneci – Honzík Kahoun a Honzík Šváb

V neděli ráno jsme našli zprávy od Odyssea. Pak byla snídaně. K snídani byl džem. Potom jsme šli do tábora. Šli jsme 18 km.

oddílů jeli jako poslední a skončili na tom špatně. Jejich loď se převrátila a všichni byli strašně mokří.

Uplynula chvilka a měli jsme nástup. Po nástupu na sundání vlajky se šla hrát ještě jedna hra (přide vám možná trochu legrační). Hrály jsme to mi sojky a dračice. Účel hry je najít „záchod“, ve kterém jsou papírky s nápisem WC, jeden papírek si vzít a nechat si ho podepsat od Latrín girl, nesměl vás chytit průjem (to byly vedoucí) a naopak my jsme musely chytit zácpu (to byl instruktor). Průjem nám sbírá životy (jeden život je jeden čtvereček toaletáku) a zácpa nám je zase dává. Když se vysbírají všechny papírky s nápisy WC ze záchodu, tak hra skončila. Tuhle hru vyhrála Anežka. Tuhle hru jsme hrály docela dlouho, protože, když jsme přišly, tak jsme si vyčistily zuby a šly hajat. Dobrou noc!

Lišky – Terka K.

O tak krásném ránu se jistě nikomu nesnilo. Dnes jsme proto započali rozcvičkou na sluncem zalité louce. Kvůli kormidelnickým zkouškám, které se dnes konají, jsme si nanečisto, na souši vyzkoušeli pádlování a Lucka Klocová kormidlování. Po ostatních ranních povinnostech (čištění zubů, úklid stanů) a radostech (snídaně a shledání se s kamarády), jsme se vrhly na úklid Zadní místnosti, která je naším rajónem při úklidu tábora, a pro pádla. Pak už nás od lodiček dělil jen krok. Neváhaly jsme ani chvíli a už skáče do lodiček. Zprvu překonáváme jisté rozpaky, ale nakonec se do toho ponoříme (tedy do vody raději ne). Kormidelnice, Lucka Klocová a Bára Herzánová, se ukázaly jako velmi schopné. Ostatní pádlovaly, seč jim síly a ranní lenost stačily. Časový limit 5.43 se nám líbil, a proto jsme uvolnily místa a pádla Cvrčkům, kteří už na nás pod vedením Jipa čtvrt hodiny volali.

Vyčerpané usedáme před stany a zkusíme, co umíme na lodnické zkoušky. Abychom se jen nemotaly do lan, vydáváme se s Medvědy do lesa.

Pašujeme na černém trhu plyšové medvídky. V této zemi totiž vládne zkorumpovaná vláda, kterou firma Matel, vyrábějící ošklivé plastické panenky Barbie, podplatila, aby zakázala prodávat překrásné plyšové medvídky. Trh však hlídají zlí agenti firmy Matel. Nejvíce medvídků se podařilo prodat družstvu Ondry.

Pak už Medvědi pospíchali do kuchyně a mi jim byly v patách, aby nám neutekl oběd. Polední klid jsme strávily odpočinkem ve stínu před stany.

Ještě když jsme byly v nejlepším, tak nás zavolal hlas trubky a nástup na hru. Všechny jsme oděny do krojů nastoupily na náměstí. Pak se celý tábor přemístil k rybníku, kde se nalodily první posádky. Každá družina zvolila dva adepty na splnění kormidelnických zkoušek a dvě posádky. Okolo půl čtvrté přišla řada i na nás. Pádlovaly jsme jako o život. První posádku kormidlovala Lucka a jako náhradnice, kdyby Lucka neuspěla (což bylo téměř nemožné) jela Bára H. Trať začínala u břehu a dál vedla okolo stavidla k druhému břehu, nebo-li startu. Čas jsme měli kratší, než předem stanovený limit šest minut a totiž 5.35, a proto jsme se radovaly z Luc-

čina úspěchu, ke kterému ovšem přispěla nemalým dílem i ostatní posádka plavidla na Lucčině lodi, tedy Katka, Bára A. a Bára H.

Vysílené se vydáváme do sauny provést alespoň minimální očistu. U sauny jsme odpočívaly až do večere. Po nám věci jsme se přidaly k Medvědům. Medvědi hráli na louce fotbal. Zpočátku jsme trochu váhaly, ale nakonec to bylo skvělé a některé z nás hrály lépe než kluci. Třeba Šárka skákala po hřišti s míčem jako kličkující králík. Když už byli všichni unavení, přesunuli jsme se do Tee-pee. Aby nám nebyla zima, zapálili jsme oheň. Hráli jsme pantomimu a zpívali písničky. Trochu jsme si prodloužili večerku, ale v jedenáct hodin jsme už zalehly do vyhřátých nor a Medvědi do teplých brlohů.

Medvědi – Mikuláš Burgr

Pomalu vycházelo slunce a dětský tábor, situovaný uprostřed Lukaveckých hvozdů, se pomalu probouzel k životu. I my jsme se probouzeli, přírodou zkoušený oddíl medvědů, který byl odsouzen vylézt ze svých příbytků o celých 15 minut dříve, než ostatní, aby připravil v potu tváře ostatním příslušníkům kmene chutný pokrm, nebo alespoň pokrm, který všechny uspokojivě nasytí.

Po nezbytné ranní hygieně, kterou většina, zejména mladších členů vykonala pod nátlakem svého vůdce, jsme potřeli mnoho rohlíků máslem značky AB a po jídelních stolech jsme rozmístili mnoho marmelád různých barev s nejrůznějšími sladidly a barvivy, za účelem uspokojit zbytek kmene.

Ranní krmě proběhla klidně, bohužel došlo v kuchyni ke znečištění mnoha nástrojů, běžně používaných při vaření, tudíž byl oddíl medvědů nucen vykonat jejich očistu. Jen dva členové smečky, Mikuláš Zelinka a Vašek Kubačák, se pod dozorem jednoho ze svých vůdců vzdálili od zbytku smečky a vydali se do zadní místnosti za účelem sebevzdělávání. Oba se pokusí o splnění důstojnické zkoušky, aby pozvedli gramotnost tlupy, ale nejprve museli projít náročným školením znalosti morseovy abecedy, uzlování, orientace v terénu, používání mapy a buzoly a další.

Jakmile byla kuchyně připravena k tvorbě poledního krmení, vydala se smečka medvědů společně se smečkou lišek do hvozdu za obchodní cestu za zvláštním úkolem. V tamním království zavládla tvrdá diktatura, podporovaná firmou Matell, která vyrábí plastické panenky Barbie. Aby si zajistila monopol na trhu, zakázala v zemi prodávat plyšové medvídky. Poptávka po medvídcích je však stále velká, proto vzniknul rozsáhlý černý trh s plyšovými medvídky, které je však do země nutné pašovat.

Spojili jsme tedy naše dvě tlupy, abychom se následně rozdělili na tři skupinky, které dostaly za úkol propašovat do země co nejvíc medvídků.

Slunce se bohužel přiblížilo jižní straně, takže jsme museli nechat zemi napospas zkorumpované vládě a panenkám Barbie a vydat se zpět do svého doupěte za potravou.

Neděle 4. 7.

Lišky

Dnes balíme, protože se vracíme zpátky do tábora. Kluci z oddílu Medvědů přerézávali vidlice u ohnišť, i když věděli, že tady budou tábořit i Sojky a Dračice. Když jsme šli zpátky do tábora, potkali jsme je.

V Lukavci jsme se stavili na zmrzlinu. Je strašlivé teplo a tak jsme si museli koupit i pití.

Hned, jak jsme přišli do tábora jsme si vybalili batohy a naskákali do vaniček. Večer jsme měly (jen Lišky a Kuba) hlídky.

Putování Lišek a Medvědů do Mezilesí

Pátek 2. 7.

Lišky

Ráno nás jako obvykle vzbudil onen nepříjemný zvuk trubky. Po snídani už se jen dobalovaly poslední věci a Lišky a Medvědi jsou připraveni na vzrušující třídení puťák. Medvědům to trvalo o něco déle se vykopat, a tak jsme vyrazily do Lukavce napřed. Po chvíli za námi také přispěchali i Medvědi. Po cestě panovala veselá nálada, takže nám, všechno rychle uteklo. Postavili jsme stany a rozdělili jsme se do skupinek na vaření. Připravili jsme si ohniště a mohlo se začít vařit. Nezačínali jsme nijak jinak, než tradiční polévkou z pytlíku.

Medvědi

Po vydatné snídani nás čekal odchod na puťák. S hodinovým zpožděním jsme se vypravili na cestu. Po dvou kilometrech jsme se zastavili v Lukavci, kde byla první zastávka. Pak jsme se vypravily do Mezilesí a po kilometru jsme se dostavili na určené místo.

Došli jsme si pro stany a postavily je. Potom jsme vykopali ohniště. Pak jsme si vybalili a šli si zazpívat k ohni.

Sobota 3. 7.

Medvědi

Noc byla krátká, protože jsme šli spát až v půl jedné. Probudili jsme se v deset hodin. Nasnídali jsme se a šli pro borůvky na oběd. Nasbírali jsme jich velmi mnoho. Pak jsme si dali pauzu a hráli rozdupku. Po rozdupce jsme odcházeli do tábořiště a Ondrovi se rozsypany borůvky.

Uvařili jsme si ovocné knedlíky s borůvkovou polevou. Byly moc dobré. Pak jsme hráli hry. K večeři byl buřtguľaš.

Po večeři jsme zpívali u ohně, když v tom přišel Kolouch. Potom jsme si s Kolouchem zpívali a potom jsme šli na bojovku. Za splnění bojovky jsme každý dostal dvacet Ingotů. Pak ještě někteří zpívali a někdo šel spát. Asi v jedenáct hodin všichni spali.

Polední krmě byla výživná. Bramborové knedlíky s jemným masem zalité vynikajícím špenátem nasýtily i největší nespokojence smečky.

Hned po obědě se celý kmen začal připravovat na velikou událost – kormidelnické zkoušky. A už nás Svolává hlas trumpety, převlékáme se do řeckých oděvů a prodíráme se davem co nejbliže k rybníku, abychom si zajistili co nejlepší výhled.

Na lodích se vystřídalo celkem osmnáct posádek, potopila se jen jediná loď s vůdci smeček, kteří byli napadeni druhou posádkou vůdců smeček.

Po večerním nástupu, na kterém byla několika příslušníkům kmene předána slavnostně hodnost kormidelníka, se část tlupy medvědů vydala kompletovat mobilní puťákové brlohy, které přivezli smečky dračic a sojek ze svého putování zcela nekompletované.

Mezitím byla v kuchyni dokončena příprava posledního pokrmu toho dne a my jsme se mohli s chutí vrhnout na chleby s rybičkovou pomazánkou, respektive se sýrem pro ty příslušníky smečky, kteří odmítali pozřít cokoliv rybiho.

Navečer bohužel začalo trochu poprchávat, takže jsme se už jen potulovali kolem svých doupat, připraveni se zatroubením trubky urychleně opustit táborové náměstí a přejít do stavu spánku, abychom byli silní a stateční do dalšího dne a měli dost energie na další dobrodružství, která nás ještě čekají. Dobrou noc.

Čtvrtek 8. 7.

Cvrčci

Ve čtvrtek někteří dělali zkoušky například Filip Bajer a Andrea Stavovská. Filip zkoušku na zdravotníka a Andrea kapitánské zkoušky. Oba uspěli.

Šneci – Kamča

Po šnečím startu do nového dne, jsme společně s Hrozny hráli latríny. Děti sbírali podpisy na kartičky WC, ale po cestě hodinje honil Půjem běhavý (Jonáš), Průjem hrozný (Houba), Průjem pšoukavý (Kamča). Pokud dětem docházely životy – „útržky toaletního papíru“, jaly se honit zácpu (Daniel), od které mohly život získat. Odpolední program probíhal ve znamení příprav na Olympiádu. Zlomili jsme pouze jeden oštěp, nikdo nebyl zraněn, ani zesměšněn. sluníčko sálalo, proto jsme se před slunečními paprsky ukryli do lesa za potok a nacvičovali jsme divadlo na večer.

Hráli jsme pověst Gygés a prsten. Jana Chlupová zvládla hrát více rolí zároveň. Tak například se bez problémů změnila z hlavní postavy na pastýře, či osazenstvo paláce, a tak se přiblížila době, kdy divadlo v Řecku hrál jeden herec. Večer u tábo-

ráku jsme legendu zahráli a zazpívali si společně s Mikulášem a Bobem. Když se nad rybníkem objevily varovné blesky, šli jsme se schovat do našich pelíšků. Usínali jsme za velkého dusna. V noci zuřila ukrutná bouře. Tábořem tekly potoky vody. chvíli padaly kroupy a kolem tábora se jiskřilo. Naštěstí se nestalo nic horšího, než že nám pěkně čvachtalo v botách.

Sojky – Magda Nováková

Když jsme všechny ze sojek vstaly, seřadily jsme se na rozcvičku nikdo z nás nevěděl jaký cvik bude dělat. Po rozcvičce, když každý byl pořádně protáhlý a nebyla nám zima, šly jsme na čištění zubů. Vyčistily jsme si zuby a pospíchaly uklidit si stany. Ája a Káťa nestíhaly uklízet a tak vše dávaly pod spacák. Zazvonily na snídani a já, Monča, Áňa a Ája jsme běžely, aby na nás vybyly rohlíky s marmeládou. Po vydatné snídani jsme šly do štíparny. Jiřka, Míša a Anežka štípaly dříví a Katka s Mančou vybíraly vhodné dříví a ostatní čekaly, až na ně přijde řada. Po dlouhém a namáhavém štípaní jsme šly do Tee-pee vymyslet Řeckou scénku. V Tee-pee jsme četli různé pohádky a vybíraly, jaká bude nejlepší. Nejdříve četla Anežka, potom už si to nepamatuju, protože jsem usnula. Po asi 2 hodinovém spánku zazvonilo na oběd, rychle jsme běžely pro ešusy. K obědu jsme měly výborné špagety. Po obědě jsem šla složit botanické zkoušky a taky jsem je složila. Já a Monča jsme zamířily ke stanu, když nás Týnka zastavila a řekla nám, ať si sbalíme věci, že jdeme do Lukavce a u Lukavce zamíříme do rybníka. Každý si neuvěřitelně rychle sbalil a vyrazily jsme. V Lukavci si každý koupil hafu sladkostí. Z Lukavce jsme dorazily k rybníku, převlíkly jsme se a šly jsme se vykoupat. Voda byla pěkně studená, ale přesto se každý překonal tam skočit. Vyskočily jsme z vody, převlékly a šly jsme do tábora. Po 20 minutách vyčerpávající cesty jsme konečně dorazily do tábora a hned troubily nástup. Seřadily jsme se do kruhu a stáhli vlajku. Po nástupu jsme šly nacvičovat scénku.

Anežka hrála – stařenku a bohyni Artemis

Monika hrála – vypravěč

Katka hrála – matku

Andrea hrála – dceru Ewediku

Andrea hrála – prodavačku chleba

Já a Jiřina jsme byly porotci a moc se nám to líbilo. Po dlouhé době nacvičování jsme zamířily k táboráku, kouknout a předvést scénku. Naše scénka se jmenovala – Anforovař. Když malí hrály scénku všem se moc líbila po nich byli Medvědi, Dračice a po nich jsme měly nastoupit my „Sojky“, ale najednou se začalo blýskat, padaly hromy a blesky. Všechny zahnalí do stanu a aby jsme nevycházeli ze stanů. Já s Mončou, a určitě i ostatní, jsme se moc bály. Já jsem rychle zalezla do spacáku a usnula. Ráno jsme slyšela, že tady poblíž padnul velký blesk skoro všechny děti křičely. konec

ta dětí už se těší domů. Buď už přemýšlí co budou o prázdninách dělat dál, nebo se prostě těší až se doma naloží do vany, která bude mít více jak 100 cm vody a smyjí ze sebe špínu, které se za těch sedmnáct dní prostě nedá vyhnout. Někteří třeba již marně přemýšlí, co to vlastně vana je, vždyť to už je dávno co něco takového viděli.

Odpoledne si už všichni balí. Někteří při večeři zjišťují, že si zabalili až moc důkladně, že se třeba ešus ještě hodí. A večer přichází poslední táborák letošního tábora. Všichni si sborově zazpívají a u některých písniček i zařvou a pak už spát. Poslední noc ve stanu připomíná že již zítra bude většina spát ve svých postelích pod peřinou a ne ve spacáku.

Sobota 17. 7.

Všichni – Kulich

A nastává již opravdu poslední den tábora hned ráno se všichni vrhnou na dobalení svých věcí, a pak se začne s bouráním. Letos se s odnosem matrací, prkének a podlážek začalo již s dětmi a tak práce po jejich odjezdu bylo méně než je zvykem, za což byli všichni, kdo zůstávali na bourání, vděční. A už se čeká jen na autobusy, které by nás odvezli do Prahy. Pak nastává přesun k autobusům s kufry a ostatními zavazadly a loučení. Všichni se objímají a loučí hlavně s těmi, kdo ještě na tábořišti zůstávají. Ostatní přece ještě čeká společná cesta autobusem. Poslední zamávání a autobusy mizí směrem ku Praze, tak a další tábor je pryč. Ovšem nebuďte smutní. Vždyť za rok můžete jet s námi znovu.

Večer nás čekalo zakončení celé hry protože jsme sice Odysseovi pomohli doplout na Ithaku jenže tam ho čekalo nemilé překvapení. Závěr hry se odehrával u Zlatého potoka kus od sauny kde byl Odysseův dům. Tam bylo několik nezvaných návštěvníků kteří se dvořili Penelopě – Odysseově manželce. Doufali že Odysseus se již nevrátí a že si Penelopa vybere jednoho z nich za manžela. Penelopa se tedy rozhodla že si vezme za manžela toho kdo dokáže napnout Odysseův luk. Nápadníci se snaží ale ani jeden tětvou nepohne, až teprve tulák v plášti luk napne a nápadníky vyžene. Poté odhodí plášť a je to – kdo jiný – Odysseus. Ten poté odmění nás statečné námořníky za pomoc na strastiplné cestě. Pak jsme se už odebrali do stanů a šli jsme spát.

Čtvrtek 15. 7.

Všici – Kulich

Dnešní den se budou oslavovat Benovy narozeniny. Proto už od rána připravujeme scénky a písničky pro Bena. Vzhledem k tomu že hrajeme na Řecko tak je oslava spojena s řeckou hostinou, což bohužel neznamená že bychom hodovali jako Řekové vleže, ale zase máme výborný gyros. To by bylo k takovým nedůležitým věcem jako je jídlo. Vždyť jsme se tam přeci nesešli aby jsme se najedli. To důležité byly scénky. Šneci si připravili básničku jejímž hlavním tvůrcem a recitátorem byl Dan. Cvrčci předvedli scénku z cyklu Buzení jako od maminky s podtitulem Vstáváme s Jipem. V roli Jipa se předvedla Andy. Dračice zazpívali písničku v jakémsi neidentifikovatelném jazyce i se sólovým výstupem. Sojky měli jako obvykle oslavnou ódu na Bena. A Medvědi zpívali s Liškami písničku od Čechomoru, i když to často vypadalo že spíše než s nimi zpívají proti nim. Už při trénování se objevili zvláštnosti v mužských hlasech – zvlášť Jirka vynikal hlasitostí, jenže jeho hlas je asi o půl tónu posunutý od ostatních takže nikdo neveděl jestli má zpívat jako ostatní nebo jako Jirka, a tak hlasy přeskakovali a vznikala zajímavá polyfonie. Nakonec premiérové vystoupení vyšlo docela dobře. Pak už jsme jen zpívali a zpívali a zpívali. A dokonce jsme pak našli i nějaký čas na spánek.

Pátek 16. 7.

Všici – Kulich

Dnes je poslední celý den tábora a to znamená že se dnes již nepouštíme do nějakých větších akcí. Balíme si a někteří hrají různé hry jako třeba softball. Spous-

Medvědi – Ondřej Melichárek a Tomáš Hanzálek

Když jsme dosnídali, připravovali jsme se na výlet do různých vesnic. Po přípravě věcí jsme vyšli. Šli jsme přes Bezděkov do Lukavce. V Lukavci jsme si mohli nakupovat a prohlížet věci. Po nákupu jsme se vraceli do tábora a Jakub shodil Mikuláše do rybníka.

V táboře byl oběd a polední klid. Po poledním klidu jsme nacvičovali divadlo v lese a pak v zadní místnosti. Pak jsme se převlékli do krojů a šli na táborák. Zpívalo se a hráli se divadla. To naše mělo název: „Jak se Odysseus vrátil na Ithaku“. Po vystoupení se ale přihnala velká bouře, která trvala až do rána a tak se spalo o hodně déle.

Pátek 9. 7.

Cvrčci

Dnes jsme hráli hru s ovceci.

Sojky – Anežka Herzánová

V pátek jsme bohužel měly kuchyň. Dělalý jsme snídani – housku se šunkou. Potom jsme šli dělat z přírodnin nějaké řecké písmeno. My Sojčičky jsme samozřejmě dělaly písmenko „S“, jako sojky a taky jsem s tím naším „S“ vyhrály. Šly jsem na obídek na gulášek a o poledňáku všichni odpočívaly na ovečky. Tedy na hru, kde jsme si musely ulovit jednu ovečku a odnést jí do sauny. Tady jsem byly 3. A zapadlo nám sluníčko a po věce šli všichni spinkat.

Lišky

Budík byl dnes trochu prapodivný. Každý mohl vstát v kolik chtěl, teda dokud Terka, nebo Houba nezatroubil budíček. Na snídani jsme mohli jít, kdy jsme potřebovali.

Kolem 10. hodiny byl celý tábor vzhůru, tak jsme šli hrát hry do zadní místnosti. Jelikož tam už byly Sojky, tak jsme se přesunuly do úschovny, kde jsem s Medvědy hráli hry. Např. pantomimu s filmy, hru s šátky na zvířátka a spoustu jiných, zajímavých her. Po moc a moc dobrém obídku jsme měli polední klid, kde asi každý odpočíval na sobotní poklad.

Medvědi – Mikuláš Bugr

Krásné nové ráno, sluníčko nás tahá ze spacáků, ale hlavně na nás zase troubí ta otravná trubka, na kterou troubí táborová trubka Kolouch. Kartáčky do ruky

a vyrážíme k potoku za ranní hygienou, aby nás nechali vedoucí nepokoji a furt nás nehonili si čistit zuby. Rychle poklízíme ve stanech a už slyšíme kuchyňský zvonek, který nás volá na snídani.

Chvilí po snídani se dáváme dohromady s družinou Lišek a vyrážíme do „Elka“, lesa kousek za táborem. Zatímco Terežka pro nás připravuje další hru, hrajeme molekuly, molekuly hejhejte se a rozdupku. Pak je hra konečně připravena a my si jdeme zahrát prolézání pavoučí sítí. Trik je v tom, že mezi dvěma stromy je natažena pavoučí síť, která má 17 ok. Nás je také právě sedmáct, takže máme za úkol každý prolézt na druhou stranu jiným okem. Pochopitelně hodně zajímavá a velmi náročná nejen na myšlení, ale také fyzicky, protože zvednout někoho, kdo váží 40 kilo do vzduchu a protáhnout ho pavučinou tak, aby se nedotknul žádného vlákna, je docela makačka.

Bohužel se přiblížil čas oběda, takže jsme se museli vrátit do tábora a jít si nechat naložit do svých ešusů co nejvíce poledního pokrmu. Přišel polední klid a my jsme mohli v klidu odpočívat ve stanech a trávit.

Po poledním klidu nás Terežka svolala nástupem na hru na svoji etapu. Jelikož jsme si rozhněvali bohy, musíme si je pochopitelně udobřit. A jak jinak se nám to může povést, než tak, že vytvoříme na louce za táborem z přírodních materiálů minimálně 3 metry veliké řecké písmeno dle naší volby. Pochopitelně nejkrásnější výtvor měli Medvědi, ale odborná porota nedokázala v našem díle najít uměleckou hloubku, a proto jsme skončili na krásném čtvrtém místě mezi velkými družinami.

Chvilí jsme si odpočinuli, výborně jsme se navečeřeli a po krátké večerní siestě jsme byli opět svoláni na další etapu. Tentokrát nás svolal Daniel, který nám oznámil, že máme možnost si nechat poradit od duše zemřelého věštce Theiresia, který je nyní v podsvětí a který nám výměnou za ovčí krev poradí s nebezpečími, která nás mohla potkat na naší další cestě do Ithaky.

Nejprve jsme se tedy vydali kousek za tábor, kde jsme našli pastvinu. V ní se pásly vypasené ovce, ale hlídali je tři pastýři. Naším úkolem bylo se nejprve zmocnit jedné z ovcí, pak osvobodit všechny zajatce, které nám mezitím pastýři zajali a pak se vydat po vyznačené trase, která vedla do podsvětí. Malí měli za sebou ovci vést, velcí museli ovci nést.

Podsvětí bylo v sauně, kde nás čekal Theiresius – Daniel. Vyluštili jsme několik šifer a běželi jsme zpět do tábora, kde nám byl stopnut čas. Nejrychlejší pochopitelně vyhrál.

Jelikož jsme ještě nebyli dostatečně unaveni, sešli jsme se všichni na zpívání v Úschovně. Několik družin nám ještě předvedlo svá řecká vystoupení, která se včera kvůli bouři nestihla. Dokonce se našlo i několik odvážlivců, kteří se rozhodli složit zkoušku na lodního lyrika. Zkouška spočívala v tom, že museli složit básničku, nebo písničku, nebo pokřik, nebo prostě něco podobného a přednést to před celým táborem. Odborná porota – Ivan – pak posoudila uměleckou hodnotu lyriko-va vystoupení a podle toho rozhodla o tom, zda dotyčný zkoušku splnil.

Tam jsme otevřeli šifru která byla celá ve francouzštině. Po několika marných pokusech přeložit text Medvědy napadlo že je to šifra a objevili, že pouze písmena kurzívou jsou jim k něčemu. Navíc se ještě dozvěděli že má lodní bylinkář vytvořit herbář. Naši dva lodní bylinkáři se hned začali hádat kdo přinese kterou rostlinu až se nakonec na ničem nedohodli.

A tak jsme vyrazili k lihovaru. Tam byla šifra nad kterou se medvědi docela zapotili – stránka z Matematicko-fyzikálních tabulek kde byla některá čísla podtrhána. Tato čísla udávala písmena v abecedě ze kterých byla zpráva. Takhle to zní celkem jednoduše, ale skutečně šifru vyluštit bylo těžší.

Dál se pokračovalo k lesu za lihovarem k posedu. Tam byla jednoduchá šifra – bludiště. Ta nám řekla že máme dál pokračovat na kótu 582 na křižovatce jenže padla mlha a jediný kdo se dokáže orientovat v mlze je navigátor byl jediný kdo si nemusel zavázat oči a musel ostatní navigovat.

Po strastičné cestě mlhou jsme konečně dosáhli kóty 582. Kde byla celkem jednoduchá šifra a tak jsme brzy vyrazili k rybníku Stupník.

Tam jsme značku našli celkem rychle, ale v šifře byla převrácená morseovka jenže nikdo z Medvědu neuměl ani obyčejnou. Nakonec s pomocí šikovného taháku se povedlo i toto úskalí překonat. A tak jsme se dozvěděli že dál máme jít za vesnicí Čáslavsko. K velké spokojenosti nás kteří už měli ukecanosti Medvědu plné zuby to bylo nepřátelské území, které se muselo překonat aniž by někdo promluvil.

U Čáslavska jsme našli šifru jak skáče kůň. Medvědi jsou sice šachů znalí jenže by ještě měli trénovat protože se do skoků koně tak zamotali že občas museli použít i věž. Hlavní ale bylo že se jim povedlo šifru rozluštit a mohli jsme vyrazit do Štědrovic.

Tam na stromě byla další značka na krásné louce pod stromem jsme si rozložili svůj oběd a přitom pomalu luštili. Jídlo má sice před luštěním přednost a možná i proto jsme přesmyčky luštili i po jídle.

Další zpráva byla u můstku u Šavrdova mlýna. Tam jsme se téměř nezdrželi a hned jsme pádili k čističce u Lukavce.

Jenže tam byla křížovka a Medvědi zřejmě málo luští a tak je hodně potrápila. Také se tady dozvěděli že mají cestou přes Lukavec vykonat nějaký dobrý skutek. Asi nejlepší dobrý skutek ale vykonaly Lišky které zvolily pro vykonání dobrého skutku Dádu a ta vyčistila Lukaveckou kašnu která už to docela potřebovala.

Další zpráva byla kousek za Dřevonou a byla úplně jednoduchá – prostě pouze čist šikmo od rohu. To ještě neznamená že jsme nad ní nezkejsli na pěknou dobu, možná i proto že nikdo nechtěl luštit.

Na dalším stanovišti byl zase jiný problém – najít značku. Ta potvora byla nakreslená na silnici přímo na místě kde měla být takže ji nikdo nemohl najít. To už pro nás byla poslední zpráva a tak jsme vyluštili že máme vyrazit do Ithaky (Pentagonu) kde už jsme netrpělivě očekáváni.

V Pentagonu nás přivítala krásná a moudrá bohyně Athéna a poslala si odpočnout do tábora.

Úterý 13. 7.

Šneci

Dnes jsme šli do Lukavce si nakoupit sladkosti. Odpoledne se rozdávali diplomy a hráli hry. Večer jsme šli hrát hru za Minotaurem.

Sojky

V úterý ráno už po třinácté jsme znuděně vstávaly, šly na rozcvičku, při které jsme se krásně protáhly a šly si vyčistit zuby. Po snídani jsme se dozvěděly, že máme poslední den na to, aby jsme udělaly zkoušky na hodnosti, které jsme si k začátku tábora vybraly. Já a Monča jsme dělaly zkoušku na důstojníka a obě jsme si jenom tak ležely a odpočívaly. Po obědě bylo vyhlašování Olympiády. Náš oddíl dostal dohromady asi šest zlatých medailí, asi osm stříbrných a jedenáct bronzových. Myslím, že je to docela dobrý výkon. Když skončilo vyhlašování bylo už pozdější odpoledne. Já jsem šla udělat zkoušku z důstojníka na navigátora. Monča šla z důstojníka udělat zkoušku na kapitána. Andrea H. a Anežka šly dělat zkoušku na kartografa. Andrea zkoušku udělala a dostala odznak kartografa. Asi v osm hodin začínala diskotéka a to jsme se všichni upravili a šli na ní. Tančilo se až do unavení. Když už jsme byli všichni dost unavení, šli jsme spát. To byl ale den, co?

Lišky

Dneska jsme hrály hry na louce. K večeru Terka odjela do Prahy. Byly řecké tance v Úschovně.

Středa 14. 7.

Dnes jsme se vzbudili s vědomím toho že dnes bude závěrečná etapa celotáborové hry. Někteří se obávali vzdálenosti, která se občas při závěrečné etapě chodí ale letos se ničeho takového nemusel nikdo bát – vždyť ji vymýšlel Mikuláš. I tak však některé délky trasy na konci zmožila, ale to předbímám. V táboře každý oddíl dostal směr na své první stanoviště, které měl každý jiné.

My medvědi jsme tedy vyrazili směrem do Bezděkova k zastávce. Zastávku všichni kdo na tábor jezdí delší dobu velmi dobře znají ze spousty her které se tu již šli. Proto nás překvapilo že místo staré známé plechové budky je tu nová krásná dřevěná bouda. Nalezení značky tu netrvalo dlouho a pak už jen zbývalo vyřešit šifru u které se ze zprávy bralo každé třetí písmeno a mohli jsme pokračovat směrem k rybníku v Dolní Lhotě.

Pak už bylo tak pozdě, že jsme akorát našli cestu do svých stanů a příjemně znaveni jsme usínali. Chrrrrrrr.....

Sobota 10. 7.

Cvrčci

Dnes jsme šli na poklad, který nám schoval drak.

Sojky – Káča Musilová

Ráno nás jako obvykle probudila trumpeta. Po rozcvičce a vydatné snídani, jsme byli na nástupu rozděleni do šesti skupin a to z jednoho prostého důvodu – dnes byl POKLAD DRAKA ŠMAKA. Vyfasovali jsme svačinu a vyšli. Trasa měla patnáct šifer a končila na Holém vrchu. Okolo třetí hodiny ji měli všichni hotovou. Se značeným náskokem zvítězila Kulichova skupinka. Teď už zbývalo jen dojít zpátky do tábora. Večer jsme všechny usnuly jak zabitě.

Lišky – Bára Antošová

Ráno, v sedm jsme jako vždy vstávali. Zase jsme měli rozcvičku a zase jsme si šli čistit zuby. K snídani jsme měli závin. Hned po snídani jsme se sešli na nástupu a domluvili jsme se, co si s sebou vezmeme na dnešní poklad. Dali jsme si rozchod a znovu jsme se sešli na nástup, ale tentokrát jsme se rozdělili do skupinek po kterých by jsme měli jít. Skupinek na poklad bylo osm. Pavel si sedl před Malíkárnou a začal pískat morseovku. Ve zprávě bylo něco jako že se máme vypravit do dolíku za táborem. Po cestě byly šifry. Třeba morseovka, skládačky apod. Z pokladu jsme došli zpět do tábora a těšili se na vydatnou večeři. Večeřeli jsme po skupinkách. Po večeři jsme si rozdělili poklad, tedy bombony apod. Večer jsme se všechny Lišky těšily do postelí na vydatný spánek.

Medvědi I. – Filip Hrubant a Ondra Melichárek

Dnes jsme byli hledat poklad Draka Šmaka. Rozdělili jsme se do skupin a šli jsme chytat morseovku. Pak jsme šli do Dolíku u tábora, pak ke krmítku a nakonec k sauně. Od sauny do Kopanin. Cestou jsme přelézali strom. V Kopaninách jsme všechny předešli. Pak jsme šli k starému domu. Pokračovali jsme po silnici, polní cestou a v lese jsme hledali paseku a v ní důlek. Bloudili jsme asi dvacet minut. Pak jsme si dali chutný oběd, při němž Filip našel část pokladu. Pak jsme šli a potkali další skupiny. Dál po zelené jsme došli k pokladu.

Medvědi II. – Tomáš Hanzálek

Ráno jsme se probudili a nasnídali. Po snídani jsme si vzali baťoh a svačinu. Šli jsme na náměstí a rozdělili jsme se do skupin. Já jsem byl ve skupině, která měla jako doprovod Jonáše.

Šli jsme po poli do malého lesíka. V lesíku byla značka. U každé takové značky jsme plnili úkol. První byl dost těžký, protože jsme na to nemohli přijít. Když na to přišli, tak jsme šli ke krmítku. Tam byl lehčí úkol. Potom jsme šli k sauně a splnili další úkol. Po tomto úkolu jsme šli do vsi Kopaniny. Tam byla značka velmi dobře ukrytá. Po jejím nalezení jsme se vydali do blízkého lesa. V lese jsme byli dlouho, hodně dlouho. Nakonec jsme našli první část pokladu. Po nalezení jsme šli najít další část pokladu. Šli jsme po silnici až do dalšího lesa. Tam jsme našli další značky, které nás dovedli k pokladu.

Byli jsme tam druhý. V místě, kde jsme hledaly poklad byla velká ohrada. Napadlo nás hned, že by tam mohl poklad být. Až za chvíli jsme tam nenápadně poslali Zdeňka, aby to prohlédl. Musel být opatrný, poněvadž tam už byla spousta skupin. Nakonec donesl poklad s číslem 6. Ale to neměl dělat, jelikož jsme šesti nepřišli zaručeně. Tak ještě než ho vzal, řekli jsme mu, ať vezme nižší číslo. Tak našel 3.

Po získání pokladu (bombonů) jsme se vrátili do tábora. V táboře byla večeře. Po večeři jsme šli spát.

Neděle 11. 7.

Šneci – Šváb

Ráno byl Hančin běh. Odpoledne bylo zahájení Olympiády. Večer byla bojovka. Celý den se nám vydařil.

Sojky – Monika Matějková a Magda Nováková

Už od včerejška jsme věděli, že dnes dopoledne se uskuteční Hančin běh. Byli jsme strašně zvědaví, kudy trasa povede a tak Monika s Majdou šly vyzvídat ke Kulichovi, který ho tentokrát připravoval. Dozvěděly jsme se až ráno, že poběžíme do „Elka“ kolem Sauny a přes mlynáře zpět. Všichni byli zvědaví, jestli i tento rok vyhraje Dan Souček. Naším favoritem však byly Andrea Koníčková a Jiřina Procházková. Nikdo se ani nezmyslil, ani nespletl. Dan byl překvapivě první, Andrea byla osmá a první z holek, Jiřka třináctá a druhá z holek. Naše zbylé Sojky vůbec nezklamaly. Monča byla čtrnáctá, Majda dvacátá, Áňa třicetčtyři, Andy třicátá sedmá a Katka třicátá devátá. Naším úspěchem jsme byly až ohromeny. Zvěděly jsme, že Sojky mají talent, ale tohle nás opravdu překvapilo.

Jířa po svém vynikajícím výkonu doslova padla. Je pravda, že jsme před Hančiny během hrály Jelena, Bago a Trpaslíka. Pokaždé co někdo nechytí míč, tak utíkal z kopce přímo do mokré trávy. Proto jsme například volali: „Áňo, honem, ať to není tolik mokrá!“ Po pobytu v mokré trávě ho pak nikdo nechtěl chytout. Nedivte se! Musí se uznat, že pro nás měli připravené moc dobré Pudinkové taštičky, nebo něco hodně podobného. Míša nás po odpočinku učila v Úschovně uzle a připomněla abecedu. ukázala nám azimut a jak s buzolou.

Zazvonil zvonec a u stolů v jídelně se nashromáždily hladové děti i hodinstruktoři. V půl třetí za námi přišla Týna, abychom si vyzkoušeli vůz z rukou na zahájení olympijských her. Cesta byla delší, než naše ruce snesly. První vůz zkusili Majda s Jiřou a na ně si sedla Andy, jako nejlehčí člen oddílu. „Takhle to nepůjde“, řekli některé holky a tak ani nevíme jak, Týna přivezla stlučený čtyři polínka jakožto sedátko pro nositele ohně. Monča, Týna, Míša a Jířa nesli sedátko a Káťa, Majda, Áňa s Andreou byli koně a Andy nesla oheň. Naše cesta se tyčila od poloviny hráze až k táboru, kde oheň dostali cvrčci. Jakmile se oheň dostal do tábora Dan s ním zapálil malý sud s uhlím a petrolejem, tedy Olympijský oheň. Řekli nám disciplíny a kde budou.

Pak už byla večeře a po ní následovala etapka, kterou připravil pro nás Jipo. V poslední šifře jsme se dozvěděli, že po západu slunce a večerce se my, jako Sojky máme vydat do Kopanin na záchranu misi, poněvadž nám domorodci unesli Míšu. Dorazily jsme na kraj lesa, dostali do pusy bonbon, abychom nemluvily a šly na věc. Míšu střežil Tomvoj a kde se něco šustlo, posvětil si tam baterkou a jestli tam někdo stál, měl smůlu a zajali ho taky. Domorodec Tomvoj zajal jak Jiřu, tak i Áňu. Nakonec Káťa Míšu vybojovala a my jsme mohli jít do tábora spát. Jediní, kdo nás předběhli, byli Medvědi. Někteří si dali chléb a věci do Malíkárný. Všichni byli rádi, když si lehli a usnuli. Bylo kolem půlnoci.

Pondělí 12. 7.

Šneci – Jan Kahoun

Dnes byla Olimpiáda. Bylo 6 disciplín, házení diskem, házení tenisákem, házení kladivem, člunkový běh, střelení z luku a házení oštěpem.

Sojky

V pondělí jsme měly Olympiádu. Na olympiádě byly tyto disciplíny: Athénin oštěp, Ikarův skok, hod řeckým balvanem, Tenischerův hod, Erosův štít, Héliova stáda, hod diskem, překovávání Poseidonových vln a Hermův běh. Olympiáda trvala celý den včetně snídaně, svačin, oběda i večeře. Večer se pak vyhlášovaly výsledky a pokračovalo se po dlouhém spánku druhý den.

ŽELIVÁČEK

LUKAVEC 2004